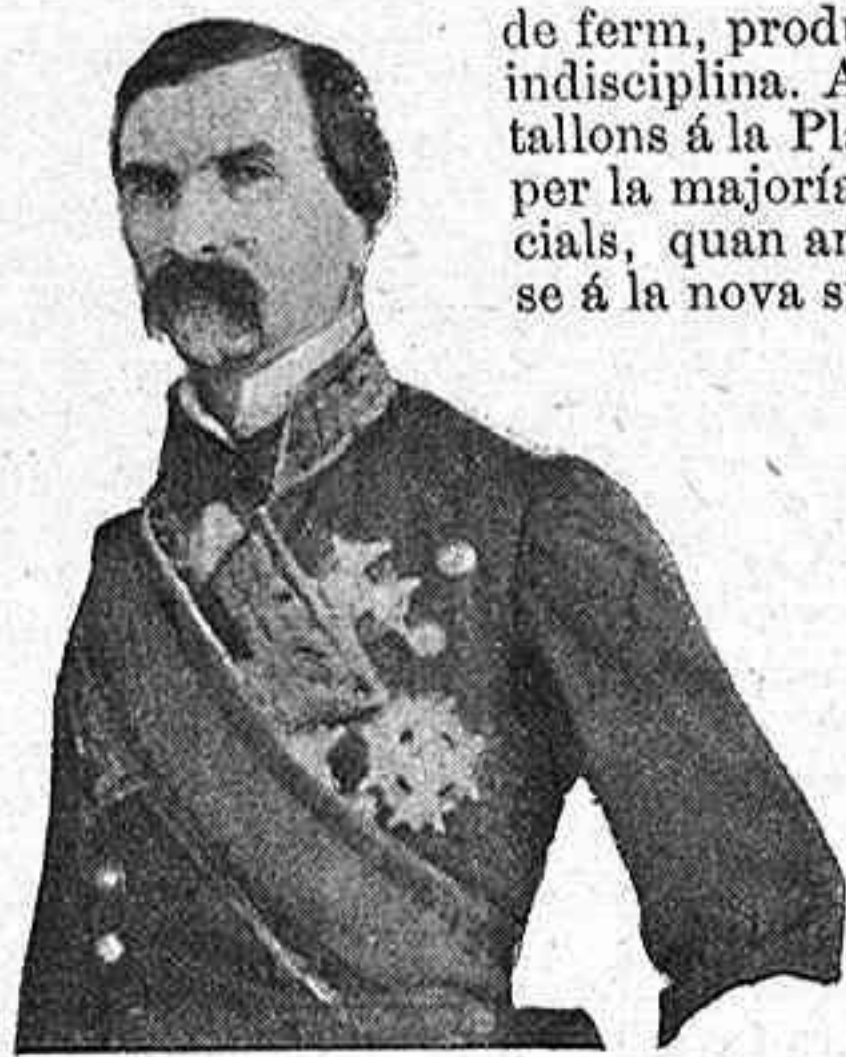

1860.—El general Dulce.
(De fotografia Moliné y Albareda.)

de ferm, produhintse una general indisciplina. Abandonats els batallons a la Plassa de Sant Jaume per la majoria de sos jefes y oficials, quan anaren allí a adherir-se a la nova situació, els soldats, durant alguns dies anavan sols pels carrers de la ciutat, cantant, bevent y emborratxantse.

Molt costà de ferlos entrar en caixa, tant mes quant la Diputació provincial proclamà la dissolució del exercit forsós y la formació de un exercit voluntari, que fracassà per complert.

Dividits els republicans en transigents y intransigents, no logrà restablir entre ells l'harmonia, ni l'mateix Figueras, president de la República, durant la visita que feu a Barcelona (11 de mars).

Mentres tant la insurrecció carlista anava prenent proporcions alarmants. La proclamació de la federal per las Corts constituyents, (8 juny) saludada entre altrás festas ab balls que tingueren lloch en las iglesias de Sant Jaume, Betlém y Santa Mónica, ocupadas pels voluntaris de la República, coincidí ab la insubordinació de las tropas que manava l'general Velarde. El fet ocorregué a Igualada. Passà a ferse càrrech dels insubordinats el valent Cabrinety; pero als pochos dies (12 juny) morí en la sorpresa de Alpens havent sigut lo seu cadàver transportat a Barcelona.

El 14 de juny tingué efecte a la Plassa de Catalunya una imponent manifestació de treballadors. El bon sentit de la inmensa majoria se sobreposà als que tractavan de llansarlos per certs camins extraviats y poch honrosos. El 24 de juliol Barcelona en massa tributava una manifestació entusiasta als guardia-civils, que enganyats pel coronel Freixa, s'havían negat a unir-se a las partidas carlistas, davant de las quals els havia conduhit.

A partir de setembre, ab l'arribada del general Turón, se restablí la normalitat a Barcelona; pero l'3 de janer del 74, per haver sigut disolta per en Pavía la Constituyent republicana, tornà a reynar molta maró: s'alsaren barricadas en alguns carrers del arrabal (8 janer) que foren las últimas que s'han aixecat a Barcelona en lo present sigle; y dos dies després, el Xich de las Barraquetas, possessiónat de Sarrià ab els voluntaris de la República, sostenía un renyit combat ab las tropas, sufrint una y altra banda numerosas baixas.

Fets curiosos: Durant aquest período se feren algunas

milloras, com la delimitació del Parch, ab la plantació d'arbres en el Saló de Sant Joan y Passeigs de la Industria y Pujades, (24 febrer del 73).—Així mateix se procedí a l'obertura del carrer de Bilbao (5 maig 74).

La Restauració

A Barcelona vá desembarcar Alfonso XII (9 janer del 75) proclamat a Sagunto per en Martínez Campos. Un cortesà cuydà de tallar el tros de alfombra sobre l'

qual l'rey posà la planta del peu al saltar en terra, enviantlo al Museo històrich de Madrid. «Pare dels catalans» se anomenava el monarca en un telegrama dirigit a sa mare Isabel, lo qual feu dir a un republicà irreductible:—«Molt criaturas han de ser els catalans pera tenir un pare tan jove.» Qui mes joia mostrà pel nou ordre de cosas sigueren els bolsistas: els fondos públichs pujavan com la escuma, haventse liquidat en aquells dies 2,400 milions de pessetas en la Borsa de Barcelona.

El vapor *Express* plé de municions destinadas al siti de la Seu de Urgell, passant per Fransa, estallà, causant 28 morts y 56 ferits. Rendida la Seu a n'en Martínez Campos (26 agost) el 19 novembre se donava per terminada la guerra a Catalunya.

Durant el 76 cometérense grans atropellos al procedirse a las primeras eleccions de la restauració (20 a 23 janer), y ab motiu de la terminació de la guerra del Nort, las tropas expedicionarias unidas ab las de la guarnició s desplegaron en parada, reunint un contingent de 10,771 infants 400 caballs y 26 pessas de artilleria.

Del 2 al 5 de mars del 77 permanesqué don Alfonso XII a Barcelona, haventse organísat al efecte una Exposició de productos catalans a la Universitat nova. En los Jochs florals de aquest any fou premiat el poema de n Verdaguer *L'Atlántida*.

Sobrevingué l'78 la célebre qüestió del gas promoguda per l'impost que sobre l'consum de aquest fluit pretenía cobrar l'Ajuntament. Per espay de nou mesos Barcelona permenasqué a las foscas, originantse trastorns y pugnas entre l'autoritat y l'poble y no pocas escenas divertidas.

El 25 mars del 79 s'efectuà la professó del Jubileu a la que hi assistiren mes de 3,000 senyoras: al passar per la Plassa de Sant Jaume fou acullida ab el cant de la *Marsellesa*.

Las inundacions de Murcia (22 octubre) promogueren una hermosa manifestació de l'espléndida filantropía del poble de Barcelona.

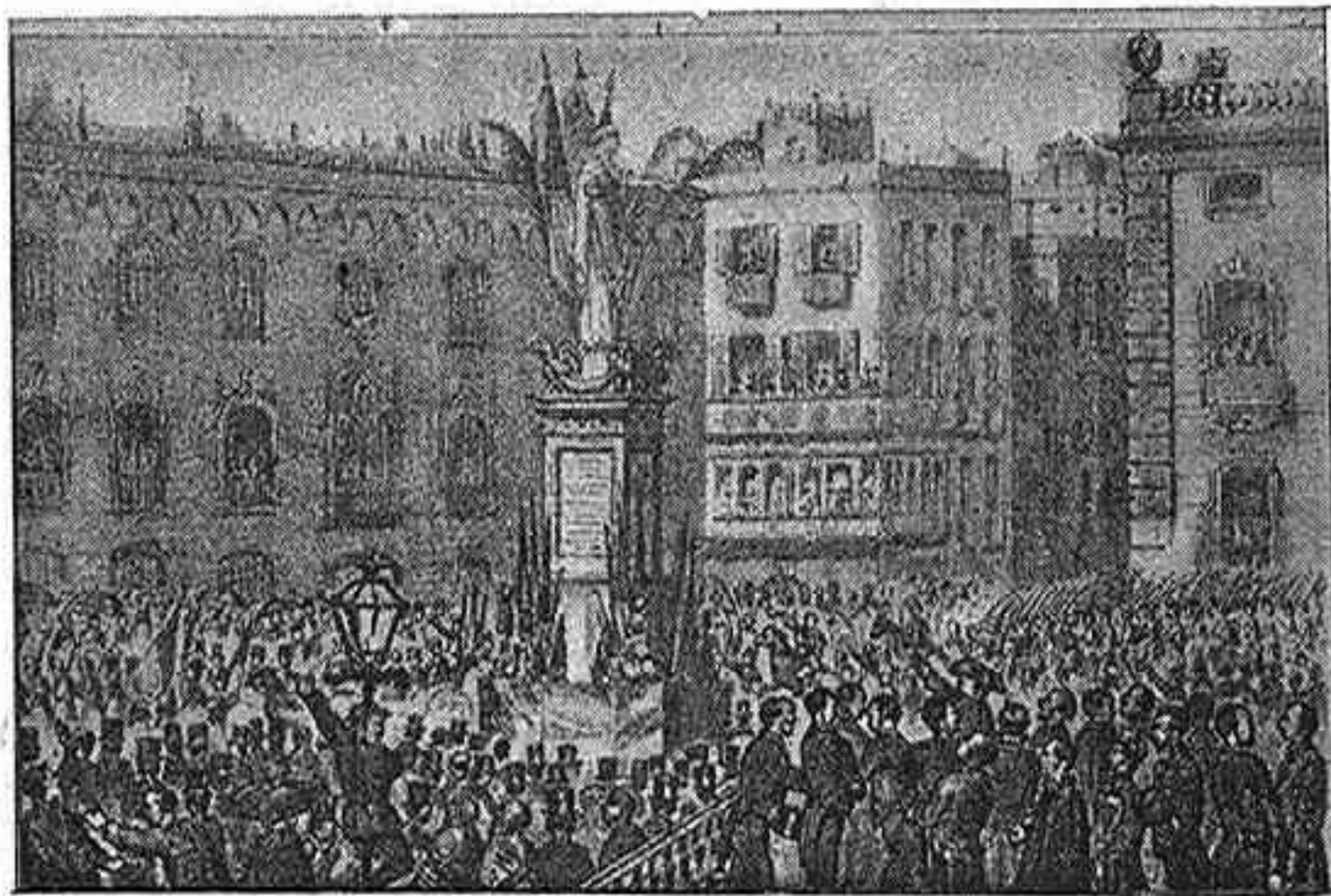
Se senyala l'any 80 pel Milenari de Montserrat, (abril)

1860.—El general Prim.
(De una litografia.)

1860.—D. Victoria Sugrañes, comandant dels voluntaris.
(De fotografia Moliné y Albareda.)

1860.—Arribada dels voluntaris catalans: Plá de Palacio.
(De una lámina litográfica.)